NN 139/2020 (14.12.2020.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-513/18-7 od 28. listopada 2020.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović, predsjednice vijeća, Gordane Marušić-Babić i Lidije Vukičević, članica vijeća, te više sudske savjetnice Žanet Vidović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom (HT), d.d., Z., kojega zastupa opunomoćenik M. B., odvjetnik u Odvjetničkom društvu B., D. i p., Z., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (HAKOM), Z., uz sudjelovanje Općine M., koju zastupa opunomoćenica K. J., odvjetnica u R., kao zainteresirane osobe, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i određivanja naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 28. listopada 2020.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/708, urbroj: 376-10-18-15 od 8. studenoga 2018.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška spora.

III. Nalaže se tužitelju Hrvatskom Telekomu d.d., Z., da zainteresiranoj osobi Općini M., naknadi trošak spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 30 dana od primitka ove presude.

IV. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na nekretninama koje se na dan donošenja rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine M. (Općina) prema evidenciji Općinskog suda u V., Zemljišnoknjižni odjel I. dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra, na kojima HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (EKI) prema podacima navedenim u Elaboratu za pravo puta podzemne i nadzemne EKI JLS M., broj 35/18 od 26. srpnja 2018. (Elaborat), koji je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI, sastavni dio ovog rješenja (točka I.).

Nadalje, utvrđeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih komunikacijskih vodova navedenih u Elaboratu (točka II.), dok je godišnja naknada za pravo puta na nekretninama iz točke I. ovoga rješenja utvrđena prema površini i vrsti zemljišta, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenim u članku 6. i članku 7. stavak 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (»Narodne novine« 152/11., 151/14. i 95/17.) – točka III. Također, utvrđeno je da Općina ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta od 21. kolovoza 2018. nadalje, odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I., ukoliko je nastupila nakon toga dana (točka IV.), te je tužitelj obvezan da u roku od osam dana od primitka rješenja izvrši obračun naknade i isti dostavi tuženiku i zainteresiranoj osobi (točka V.) i u roku od 10 dana počne plaćati naknadu (točka VI.). Općina je obvezana da HT-u omogući ostvarivanje prava puta na nekretninama iz točke I. ovoga rješenja (točka VII. izreke).

Tužitelj osporava tuženikovo rješenje u cijelosti i iz svih zakonskih razloga. U bitnome smatra da je tuženik pogrešno ocijenio da u ovoj pravnoj stvari ne postoji zapreka za vođenje upravnog postupka po zahtjevu zainteresirane osobe odnosno zapreka za utvrđivanje naknade za pravo puta koja proizlazi iz odredaba članka 2. stavka 1. točke 21. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) – dalje: ZEK, te članka 8. stavka 4. Pravilnika. Smatra da se ovdje radi o postojanju prethodnog pitanja koje tuženik u postupku rješavanja upravne stvari ima pravo sam riješiti, ali ima i pravo postupak prekinuti sve dok nadležni sud (Trgovački sud u Zagrebu) ne riješi prethodno pitanje. Naime, navodi da je tuženik pogrešno zaključio da Ugovor sklopljen između tužitelja i općine više ne proizvodi pravne učinke jer ga je općina otkazala 20. kolovoza 2018. Navodi i detaljno obrazlaže odredbe Zakona o obveznim odnosima te Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima koje nalazi relevantnima. Ističe da su u trenutku